

MEOSZ OTTI SAJTÓFIGYELÉS

A Magyar médiában a mozgáskorlátozottakról és a MEOSZ interaktív portálján a 108 egyesület által közölt információk tallózása

A sajtóban megjelent információk -- MÉDIA HÍREK --

NINCS PÉNZ LIFTRE AZ M3-AS METRÓBAN

Az M3-as metróvonal húsz megállójából mindössze kettő akadálymentes. A metró jövőre elkezdik felújítani, de szűkös költségvetése miatt hat megállót a tervek szerint nem akadálymentesítenének. A Mozgássérültek Budapesti Egyesülete most azért kampányol a fővárosnál, hogy a tervezett felújítás során az M3-as metró teljes szakaszát akadálymentesítsék. Így azokat a mozgássérültek, az idősek vagy babakocsis családok is tudják majd használni.

videó: http://tenyek.hu/belfold/196061_nincs-penz-liftre-az-m3-as-metroban.html

forrás: tenyek.hu

Új foglalkoztatási rehabilitációs épületet adtak át Pécsen

Átadták a Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal (NRSZH) és a Baranya Megyei Kormányhivatal új, 895 négyzetméter alapterületű foglalkoztatási rehabilitációs épületét szerdán Pécsen.

Czibere Károly, az Emberi Erőforrások Minisztériuma szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkára az országos projekt pécsi zárórendezvényén kiemelte, tizennyolc megyeszékhelyen 3,9 milliárd forintból végezték el a foglalkoztatási rehabilitációhoz kapcsolódó ingatlanok fejlesztését, összesen 14 ezer négyzetméter alapterületen.

A komplex rehabilitációhoz szükséges infrastrukturális fejlesztések elnevezésű projekt keretében országosan 114 új, modern vizsgálóhelyiséget, Pécsen és Győrben új építésű ingatlanokat alakítottak ki. A megyeszékhelyeken 2015 őszén átadott ingatlanok mindegyike akadálymentessé vált a látás- és hallássérültek, valamint az értelmi fogyatékkal élők és a mozgásukban korlátozottak számára egyaránt - olvasható a projektről szóló írásos összegzésben.

Hozzá tették, a fejlesztések megkönnyítik a megváltozott munkaképességű emberek ügyintézését és a vizsgálatokat végző szakemberek munkáját is. A kiemelt európai uniós projektet az NRSZH és a 18 érintett megyei kormányhivatal a Társadalmi Infrastruktúra Operatív Program (TIOP) keretében, konzorciumban valósította meg.

Czibere Károly úgy fogalmazott, a fejlesztés által érintett épületek annak a nemzetstratégiai célnak a szolgálatában állnak, amely újra esélyt kíván adni a megváltozott munkaképességű emberek tízezreinek arra, hogy visszatérjenek a munkaerőpiacra.

Elmondta, jelenleg néhány ezer olyan, megváltozott munkaképességű ember van az országban, akit még nem látott foglalkoztatási orvos szakértő, és az év végére mindannyian áteshetnek a vizsgálatokon.

Horváth Zoltán, Baranya megyei kormány megbízott arról szólta, hogy a rehabilitációs szakmát szinte a nulláról kellett újraépíteni. Megjegyezte, a zöldmezős beruházással készült pécsi épületben tizenkét, a mai kor követelményeinek megfelelő vizsgálóhelyiséget alakítottak ki. A megyei kormányhivatal rehabilitáció-ellátási és szakértői osztályának, valamint a NRSZH pécsi működési helyének otthont adó új épületet 314 millió forintos európai uniós forrás felhasználásával hozták létre.

A kormányhivatal évi 8-9 ezer foglalkoztatási rehabilitációs szakértői minősítést végez, az NRSZH részéről pedig két másodfokú szakértői bizottság dolgozik, amelyek évente 2200-2500 vizsgálatot folytatnak le - áll az eseményen kiosztott sajtóanyagban.

forrás: peccsiujsag.hu

Magyar robottól tanulhatnak kódolni a gyerekek Európában

Mától Európa-szerte elérhető a Codie programozható játékrobotja.

A Codie Labs tavasszal indította el közösségi finanszírozási kampányát az Indiegogon, ahol több mint 95 ezer dollárt gyűjtöttek a további fejlesztésekre és a gyártás beindítására. Az első darabokat most szállítják ki a korai megrendelőknek, így karácsonykor már több ország gyermekei is a magyar játékrobotot találhatják a fenyőfa alatt.

“Codie-val egy olyan játékot szeretnénk a gyerekek kezébe adni, ami amellyel, hogy szórakoztató és megfogható módon vezeti be őket a programozás alapjaiba, a digitális világ felfedezésére is ösztönzi őket. Az iskolában a gyerekek csak válaszokat tanulnak, ahelyett, hogy problémák megoldására bátorítja őket, a programozás viszont elősegíti a kreatív problémamegoldás fejlődését.”, mondta Lipécz Ádám, a Codie Labs társalapítója és ügyvezetője.

Az első elkészült Codie november 30 -án gördült le a gyártósorról, amit idén még 2000 másik robot követ. Egy Codie robot körülbelül 280 alkatrészből áll, az idénre tervezett robotokhoz csaknem kétfelházi alkatrészsre van szükség, ezek megrendelése a beszállítóktól egy komoly logisztikai feladat volt. A robotokat Magyarországon szerelik össze, egy esztergomi partnercég segítségével, amely megváltozott munkaképességű munkavállalókat is alkalmaz.

„Az iCatapult, a termék első körös befektetője óriási sikernek érzi, hogy az ötlet valós terméké vált. Hiszünk abban, hogy a Codie első szériáját még az ünnepek előtt elkapkodják a polcokról a vásárlók” – mondta Berta Zsolt, az iCatapult Technológiai és Üzletfejlesztési Zrt. vezérigazgatója. A játékrobot webshopban érhető el, 59900 Ft-os fogyasztói áron, a megrendelt robotok még karácsony előtt leszállításra kerülnek.

forrás: hvg.hu

Nemzetközi összefogás a hazánkban fogyatékosággal élőkért

Együttműködési megállapodást kötött a Szerencsejáték Zrt., a Fogyatékos Emberek Szervezeteinek Tanácsa (FESZT) és a Spanyol Vakok Nemzeti Szövetsége (ONCE).

A megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatásának elősegítése, a fogyatékoság iránti társadalmi érzékenyítés támogatása, valamint a legjobb nemzetközi és hazai példák egymás közti megosztása érdekében keret-megállapodást írt alá a Szerencsejáték Zrt., a Fogyatékos Emberek Szervezeteinek Tanácsa és a Spanyol Vakok Nemzeti Szövetsége. A december 3-án, a Fogyatékos Emberek Világnapján aláírt megállapodás kivételes jelentősége, hogy az európai gyakorlattal és a hazai elvárásokkal összhangban hosszú távon is együttműködési keretet biztosít a vállalati és a civil szféra képviselőinek egy kiemelkedő társadalmi programban. A Szerencsejáték Zrt. által kezdeményezett egyezmény megkötésével az aláírók a hazánkban élő közel egy millió fogyatékosággal élő személy társadalmi integrációjának erősítése, és a fogyatékoság ügye iránti tudatosság növelése mellett kötelezték el magukat. A kezdeményezést, és a megállapodást az aláírásán részt vevő Emberi Erőforrások Minisztériuma részéről Nyitrai Imre szociálpolitikáért felelős helyettes államtitkár is üdvözölte.

"Mind nemzeti lottótársaságként, mind felelős munkáltatóként különösképp fontosnak tartjuk, hogy részt vállaljunk a hazai társadalom problémáinak megoldásában." - tette hozzá Dr. Braun Márton, a Szerencsejáték Zrt. elnök-vezérigazgatója. - "Ezért is hoztuk létre és üzemeltetjük 12 éve karitatív célú sorsjegy értékesítési hálózatunkat, amely 180, értékesítőként dolgozó megváltozott munkaképességű munkatársnak kínál 70 település több mint 130 értékesítő helyén biztos megélhetést."

A most kötött megállapodás azt a célt szolgálja, hogy az aláíró szervezetek tapasztalataira építve más vállalatoknak is támogatást nyújtson, annak érdekében, hogy sikeresen alkalmazzanak fogyatékosággal élő személyeket.

forrás: ots.mti.hu

Vészhelyzetben a rehabilitációs otthon Csömörön

Külföldön modellértékűnek tartják, amit csinálunk, itthon meg sokszor úgy tűnik, nem kellünk, mert problémás közeg vagyunk – mondja a csömöri Összefogás Rehabilitációs Otthon vezetője, akinek aytáján a következő jelmondat olvasható: „A végén úgyminden jó lesz. Ha most még nem jó, az azt jelenti, hogy nincs vége”.

A késő őszenben is zöldellő mezők mellett fehér falú házak csoportja. A takaros házikók belül is üdítő látványt nyújtanak – letisztult formák, tágas terek, üvegtáblás folyosók, amelyeket szabadon átjár a fény.

Napjainkban már szakmai elvárás, hogy egy szociális intézmény pavilonrendszerben épüljön fel, de amikor 35 évvel ezelőtt a csömöri terv megfogant, az ésszerűség volt a döntő tényező. Mivel nem tudhatták, hogyan csordogál majd a pénz, mindig csak addig nyújtózkodtak, amíg a takarójuk ért. Először a foglalkoztatás körét bővítették, hogy a gondozottak képességeiknek és kedvüknek megfelelően válogathassanak a munkák közül. Kezdetből ragaszkodtak a

minőséghez – legyen szó díszgyertyáról vagy a varroda termékeiről – mert a megrendelő nem lehet tekintettel arra, hogy a munkavégző sérült.

Az első lakóotthon az ezredfordulón készült el, az utolsót 2007-ben adták át. Az Összefogás mára hatszáznál több gondozottjával a legnagyobb ilyen típusú alapítványi intézmény hazánkban. Háromszáz sérültet helyben foglalkoztatnak, a többieket tizenkét vidéki telephelyükön. Pár évvel ezelőtt jártam itt, s már akkor úgy éreztem: sokakat beutalnék ide toleranciát tanulni. Most pedig azért jöttem, mert hallottam a segélykiáltásukat a híradóban.

Szeretetet kapunk és adunk

Szekeres Erzsébet. FOTÓK: LÁSZLÓ PÉTER ISTVÁN

Szekeres Erzsébet. FOTÓK: LÁSZLÓ PÉTER ISTVÁN

–Tibor fiam súlyosan halmozottan fogyatékosnak született. Azt mondták az orvosok, ötéves kora körül meghal. Amikor hatéves lett, aztán hét, elkezdtem gondolkodni, vajon milyen élet vár rá? – kezdi Szekeres Erzsébet, az Összefogás megálmodója és vezetője. – Végigjártam az országban azokat a helyeket, ahol ilyen gyerekekkel és felnőttekkel foglalkoztak, és nagyon nem tetszett, amit láttam. Az ország peremére szorított, hatalmas, tömegközlekedéssel megközelíthetetlen állami intézményekben katasztrófális állapotok uralkodtak. 1982-ben elmentem Ausztriába, s az ott szerzett tapasztalatok alapján kezdtünk dolgozni. Az elején azt hittem, lesz tíz nehéz évem, ehelyett lett harmincöt nehéz évem, és most is rezeg a léc. Az alapítványi létesítményekben a normatíva 820 ezer forint fejenként, évente. Az államiakban 1 millió 200 ezer, az egyháziakban 1 millió 400 ezer. Az összeg évek óta nem változik, az árak pedig emelkednek. Ha megkapnánk legalább az állami normatívát, nyugodtan élhetnénk, megőrizve a korábbi színvonalat. Állandóan pályázunk külföldre is, de az onnan befolyó pénzek csak beruházásra fordíthatók. Időnként nagy gyűjtőkampányokat szervezünk, most is volt egy, de az ilyesmi csak 3-4 évente működik. Özönlenek hozzánk az önkéntesek Bolíviától Japánig, viszik a hírünket mindenfelé, itthon meg egyre inkább úgy tűnik, mintha nem kellenénk.

Kati, Zsófi és a többiek

A hosszú asztalon felcímkézett celofánzacskókban fajtánként szétválogatott, fölfűzött gyöngyök a szivárvány minden színében. Van köztük kicsi és nagy, hosszúkás, ovális, gömbölyű. Ebben a műhelyben dolgozik Erzsébet fia is. Tibor a veleszületett fogyatékoság mellett enyhén autista, súlyos csonttritkulása miatt pár éve összeroppant az összes gerinccsigolyája. Néha olyan fájdalmai vannak, hogy falba veri a fejét. De ha jókedvű, úgy csókol kezét a csinos, szőke Barbarának, akár egy igazi úr.

Terbócsné, Hajdu Barbara a Halak jegyében született. Mint mondja, a Halak a művészetben vagy a segítő munkában tudnak kiteljesedni – ő már nyolcévesen nővérke akart lenni. Először egy állami gondozottak számára fenntartott csecsemőotthonban helyezkedett el. Két gyermeke született, a gyés alatt elvégezte a szociális munkás szakot előbb főiskolán, majd egyetemen. Utána kilenc évig egy időotthonban dolgozott, nyolc éve az itteni lakóotthonok és az ötven bejárónak munkát adó nappali foglalkoztató vezetője. Az Összefogás a környék legnagyobb munkaadója, de Barbara állítja: aki itt dolgozik, nem ezért dolgozik itt.

– A benti légkörhöz viszonyítva a kinti világ rideg, sivár. Ezzel szemben a sérültek hihetetlen szeretetet adnak, és mindenki másnál elfogadóbbak egymással illetve a környezetükkel szemben – mondja.

Az Összefogás védőszárnyai alatt 111 ember él. Egy-egy házban nyolcan laknak, az önálló lakrészekhez saját fürdőszoba tartozik, és mindegyik házban egy segítő teljesít huszonnégy órás szolgálatot. Sehol egy porszem, a kőpadlóról enni lehetne, az ajtókon szolid réztáblácskák a neveikkel. Nem tudom, vajon a szép környezet fontos-e a gondozottaknak, de a családtagoknak biztosan az. Például annak a szír orvos apukának, aki látogatóba jött régóta itt élő fiához. De fontos lehet Jandó Jenőnek is, a világhírű zongoraművészek. Lányát, Zsófit éppen otthon találjuk a segítő és egy tüneményes kutya társaságában. Zsófi harmincnégy éves, agyi oxigénhiánnyal született, sokáig a szüleivel élt, tíz éve költözött ide. Látszik, hogy zenészcsaládból származik – édesanyja operaénekes. Egy szót sem szól, de zárt szájjal, merev arccal hibátlanul elénekli A csitári hegyek alatt című népdalt, majd az előtérben lévő zongorán eljátszik egy Liszt etűdöt. Szülei hétvégén hazaviszik, ilyenkor „nőcis” programot bonyolít le: fodrászhoz, kozmetikushoz megy a mamával. Zsófi az otthonon belül és kívül zajló szabadidős programok lelkes résztvevője. Gyakran elballag a fitneszbe is, ahol egyebek mellett gyógytorna, masszázs, mágnes terápia van, és gondozottak, munkatársak egyaránt használhatják.

Ha valaki azt hiszi, hogy a fogyatékosok nem vágnak társra, az nagyon téved. Csömörön ehhez is segítséget kapnak: együtt élhetnek, sőt – bizonyos feltételekkel – gyereket vállalhatnak.

– Ha ezt tervezik, előzetesen többször átbeszéljük a dolgokat. Elvisszük őket genetikai vizsgálatra, s a baba világra jötte után sem maradnak magukra, mert a gyerekvállalás a mi hosszútávú felelősségünk is – jegyzi meg Barbara. Hozzáteszi: az első itt született gyerekek már kamaszok, és valamennyien egészségesek. Jelenleg három bölcsisük, két óvodásuk van, és egy 12 éves kislány.

Az egyik bölcsis édesanyja siket. Kati feltűnően csinos nő, többször lakott itt – mindig elment, mindig visszajött. Legutóbbi külföldi munkájából terhesen tért haza. Barbara azt meséli: kicsit félt, amikor Kati megkérdezte, így is visszafogadják-e? Mert mi lesz, ha megint összecsomagol és a gyerekekkel együtt eltűnik? De kellemesen csalódtak benne, mert azóta nem kell neki se pasi, se csavargás – a gyerek az első. A kis Teodor januárban lesz hároméves, már beszél és jelel.

Járókerettel az oltár elé

Viki harmincegy éves. Enyhén értelmi fogyatékos, s egy húsz hónapos kislány anyukája.

– Viki anyja korán meghalt. Az apja nagyon ivott és Mihály, Viki párja együtt ivott vele. A papa halála után a bank dobraverte a házat, a fiatalok utcára kerültek. Feltörték egy pincét, ott húzták meg magukat, de a tulaj rájuk hívta a rendőrséget. Viki akkor már terhes volt, a családsegítő hívott minket, hogy segítsünk, különben elveszik tőlük a babát. Ez karácsony előtt történt, és okozott némi felfordulást, mert át kellett költöztetni másokat, hogy helyet csináljunk nekik. De mire január elején megérkeztek, készen állt a frissen tatarozott lakrész, babaágygal, ahogy kell – foglalja össze az előzményeket Barbara. – A nagy csata akkor következett, amikor rádöbbenünk, hogy Mihály nem csupán iszogot, hanem masszív alkoholista – folytatja. – A több fordulás rábeszélés nem használt, ekkor megzsaroltam: ha nem áll le, Viki és a gyerek anyaotthonba kerül, ő pedig mehet vissza a híd alá. Ez hatott. Mihály tíz hónapot töltött egy bentlakásos intézetben, s egy éve tiszta.

Viki gyerektestbe zárt felnőtt nő, csorba fogú mosolyát vörös hajzuhatag koronázza. – Nem vettük észre, hogy babát várok. Szédültem, hányingerem volt, de vashiányom van, azt hittem, attól. Mire kiderült, már két hónapos volt. Nem készültünk rá, de most nagyon jó. Mindenem a kicsi, Misi leszakadt az italról, más lett az életünk. Misi a szerelóműhelyben dolgozik, ha jobb munkát talál odakint, talán elmegyünk innen. Még nem tudjuk mi lesz, majd a jövő gondolkozik helyettünk.

Ül a kerekes székben Simon Beatrix, és vígan fújja a füstöt a kapu előtt. Élvezi a napsütést, és az otthon közmacskájával barátkozik. Neki is van cicája, a párjával „nevelik” gyerek helyett. Talpraesett, derűs teremtés. Imád csavarogni a városban, alacsonypadlós busszal elmegy bámészkodni például az Árkádba. Oxigénhiányosan született, Little-kóros, tud egy kicsit járn, de székkal könnyebben mozog.

– Hamar fel kellett nőnöm. Hétévesen a Pető Intézetbe kerültem, csak hétvégeként mehettem haza. Tizenöt voltam, amikor anyu meghalt, akkortól intézetről intézetre vándoroltam. Nem könnyű sors, de valamiért így történt. Talán, hogy tanuljak, erősödjek... Apámat és a nővéremet anyu halálakor ismertem meg. Nincs velük kapcsolat, nem kíváncsiak rám. Ezen nehezen, de már túltettem magamat. Megszoktam, meg kellett szoknom.

Bea két szakaszra osztja az életét: Csömör előtt és Csömör után. Csömör előtt hosszú ideig egy idősoththonban élt, rettenetesen utálta. Ismerte Csömört, őt is ismerték itt, elintézte, hogy átjöhessen. Nem ismer olyan intézményt, ahol ennél szabadabban lehetne élni, mondja. Két és fél éve a párjával lakik. „Sándor is tolószékes, SM-beteg. Mindent meg tud csinálni, csak lassan. Takarítani ő szokott, ügyesebb mint egy nő. Jó fej, humora is van, ősz halántékú, és én szeretem az idősebb pasikat. A bontóműhelyben dolgozik, műszaki cikkeket szednek szét és raknak össze, testhezálló munka ez neki” – mutatja be választottját. A kérdésre, hogy terveznek-e esküvőt, így válaszol: – Még nem, majd egyszer, talán. Szeretném magam látni menyasszonyi ruhában. Boldog lennék, járókerettel mennék az oltár elé. Intézetben nőttem fel, kicsit vágyom arra, hogy önállóan élhessek. Jó lenne megismerni, milyen a világ? De látom, hogy az emberek rohannak, nem figyelnek egymásra, és gondolni kell arra is, hogy mindketten segítségre szorulunk, úgyhogy azt hiszem, a nagy önállóság csak vágy marad. Legyökereztünk, idetartozunk. Nagyon nagy érvágás volna, ha ez a hely megszűnne. Hová lehetnénk akkor?

Szekeres Erzsébet szerint krízisben rutinosak, több évtizede erről szól az életük. Régebben határozatlan időre kötöttek velük szerződést foglalkoztatásra és bentlakásra, aztán három évre, egy évre, pillanatnyilag fél évnél tartanak. November van, és fogalmuk sincs, januártól milyen feltételekkel tudnak majd dolgozni. Erzsébet két éve öregségi nyugdíjas, de nem lát rá esélyt, hogy ténylegesen az legyen. Ha a finanszírozás normális, folyamatos lenne, átadhatná a stafétabotot, hiszen kiváló a csapata. De veszély helyzetben nem hagyja el a közösséget.

A csoda

Nataša Kovačević múltábal a profik között

Személyautó és busz karambolozott 2013. szeptember 7-én a 85-ös főúton Kapuvár és Vitnyéd között. A balesetben meghalt Tapodi Péter, az UNI Győr kosárlabdaklub igazgatója, és Fűzy Ákos vezetőedző. A busz utasai közül többen súlyosan megsérültek. Nataša Kovačevićnek, a csapat szerb játékosának a lábát amputálni kellett.

A pusztá tények mögöl kibújnak a tragédia mozzanatai. A most 21 éves Nataša a 168 Órának azt mondja: „Azon gondolkodtam, hogyan segíthetnék a többiek. Nem az a tragikus, hogy elveszítettem a lábamat, hanem hogy azok az emberek, akiket rövid idő alatt megkedveltem, életüket veszítették. Tapodi Pétert és Fűzy Ákost soha nem felejthetjük el.”

Lassan összeáll a kép Nataša és édesapja, Vukašin visszaemlékezéséből. A karambol pillanatára Nataša nem emlékszik, csak arra, hogy klubtársával (és a szerb válogatott tagjával), Milica Ivanovićyal közvetlen előtte zenét hallgattak. Amikor az első sokkból magához tért, nem érzett fájdalmat, csak amikor Milicával le akartak szállni a buszról, hogy segítsenek a többieknek. Akkor vette észre, hogy hiányzik a bal lábfeje. Az édesapja azt mondja, a két lány megtalálta a tornacipős végtagot, és felcsillant a remény, hogy vissza lehet majd varrni, de már túl késő volt.

Nataša most is úgy érzi, mint két évvel ezelőtt: ebbe még nem fog belehalni, tehát túl kell tennie magát a törtéteken. Több részlet is utal rá, hogy az akkor 19 éves sportoló elképesztő lelkierevével bír. Milicát megkérte, hívja fel az apját, aki Győrből tartott kocsival haza, Belgrádba, hogy közölje vele: szerencsétlenül jártak. De meg ne említse, hogy milyen sérülése van. Vukašin visszafordult, és közben Nataša is hívta, nyugtatgatta az apját, hogy nincs semmi baj. A teljes igazságot Vukašin Kovačević, saját elmondása szerint, az M0-son hajtva tudta meg, az orvosok telefonhívásából. Egy világ omlott össze benne.

A kórházban azt mondták, hogy talán az lenne a legjobb, ha ő közölné a lányával: amputálták a térdé alatt a bal lábát. Benyitott a lánya szobájába, ő ránézett, és azt mondta: „Tudom, mit akarsz mondani, amputálták a lábamat.”

Később Nataša és szobatársa (egy magyar sportolónő) egy hónapot töltött a kórházban. Állandó vendégsereg volt náluk, magyar, szerb, bosnyák, horvát sportolók érkeztek. „Nagyon jól éreztük magunkat. Azt hiszem, a szomszédos szobák betegek felsóhajtottak, amikor eljöttünk, olyan hangosak voltunk” – emlékezik vissza Nataša.

Hazatérve Belgrádba az volt az álma, hogy egyszer talán még pályára lép – és hobbiszinten kosarazhat.

Az ilyen páratlan akaratereő a családi neveltetéséből és/vagy veleszületett készségből származhat. Ezzel egyetért Csernus Imre pszichiáter is, aki annak idején a szerencsétlenül járt győri sportolók lelki segítségére sietett. Natašával nem foglalkozhatott, hiszen ő azonnal kórházba került.

„Mindig arra neveltek, hogy bátran nézzek szembe a nehézségekkel. Most is ezt tettem.”

Hazaérkezvén bátyjával, Ivannal megállapodtak abban, hogy Ivan az édesanyjukat vigasztalja (őt viselte meg a legjobban a szerencsétlenség), Nataša meg az apjukat.

– Apámnak azt mondtuk, hogy Natašának van szüksége támaszra, de mi tudtuk, hogy igazából Nataša fogja benne tartani a lelket – meséli Ivan.

A belgrádi Katonai Kórházban kezdte meg a felépülést Szerbia addig legígéretebb kosárlabdázója. Ott beszélt arról, hogy álmában két lába van.

„Ha álmodom, akkor még futok is, kosarazok is, olyan vagyok, mint mindenki más, aki egészséges, amilyen nem egész két hónapja még magam is voltam. Az igazság az, hogy nagyon nehéz annak tudatában élni, hogy az ember nyomorék lett, de csak akkor, ha mindig azzal foglalkozik.”

Két hónappal később Nataša megkapta az első műlábát, és erről a Facebook-oldalán számolt be egy aláírással: Baby steps, azaz a kezdő lépések.

Ezzel még távolról sem volt elégedett, sokkal, de sokkal többre vágyott, mint utóbb kiderült, nem alaptalanul. „A klubom együtt dolgozik egy német céggel, amely a legjobb protéziseket gyártja. Szeretnék egy olyan műlábát, amellyel ismét játszani tudok, ez a legfontosabb célom most. Persze erre még várni kell hat-hét hónapot.”

A legnagyobb fejtörést az okozta, hogy ilyen, kosarasnak szánt műlábát még nem készítettek. A kosárlabda ugyanis rendkívül összetett és hirtelen változó mozgássorozatot igényel a végtagoktól. Tehát nem olyan műlábát kellett kidolgozni, mint a legismertebb művégtagos élsportolónak, a barátnője meggyilkolásával vádolt Oscar Pistorius dél-afrikai középtávfutónak.

Bejek Zoltán, a Semmelweis Egyetem ortopédsebésze, a paralimpiai válogatott csapat orvososa az Origónak nyilatkozva elmondta: „Hirtelen irányváltásnál, megállásnál, indulásnál biztosan gátolná a protézis. Még nincs tapasztalat arra, hogy valaki így játsszon, az is elképzelhető, hogy bizonyos mozgásoknál a két végtag összeakad, tehát nagyon komoly kérdések merülnek fel.”

Csak egyedi fejlesztésű sporteszköz jöhetett számításba.

Időközben, 2013 végén Nataša megkapta a Nemzetközi Olimpiai Bizottság Pierre de Coubertin, a sport mint az élet iskolája elnevezésű díját.

És a kitartásnak meglett az eredménye. Nataša jóslata, jobban mondva kinyilatkozása, hogy hat-hét hónapon belül játszani fog, be is jött, méghozzá Franciaországban.

A Francia Kosárlabda Szövetség és a FIBA Europe szervezésében 2014 őszén már Párizsban tesztelte a kifejezetten neki készített protézist. Szakértők még akkor sem hittek benne, ezért azt mondták: Kovačević már tökéletesen jár, de a versenysportról valószínűleg le kell mondania.

Az élete azonban nem csak a kosárlabdából áll. Megválasztották a FIBA nagykövetének, és egy alapítvány (Nataša Foundation) képviselőjében rászoruló sportolóknak segít. Két egyetemre is jár: turizmust tanul egy belgrádi főiskolán és sportmenedzseri szakon egy másikon.

2015 lett az áttörés éve. Nataša februártól már rendszeresen edzett volt csapatában, a Crvena zvezdában. Sőt júniusban a budapesti Syma csarnokban az All Star Gálán is szerepelt.

És akkor jött a csoda: az ismét profi játékosként leszerződő Kovačević november 11-én, 26 hónappal a súlyos baleset után, bajnoki mérkőzésen öt pontot szerzett csapatának, a Crvena zvezdának! A niši Student volt az ellenfél. Nataša a játék hatodik percében lépett a pályára.

Óriási tapsvihar fogadta. A belgrádi Basketland közönsége állva köszöntötte. 15 percet játszott. A Zvezda 78:47-re győzött.

Natašának van egy kis tetoválása, amelyet a szülei tudtával készíttetett: Carpe diem. Aminek a jelentése, az ő tolmácsolásában, nemcsak az, hogy Éljen a mának, hanem hogy Minden napodnak legyen meg az értelme.

December 3-át az ENSZ 1992-ben a fogyatékos emberek világnapjává nyilvánította, hogy felhívja a figyelmet a baleset, betegség, katasztrófa következtében fogyatékosá váltak problémáira.

forrás: 168ora.hu

Adventi összefogás a Pető Intézet gyerekeiért

Budapest egyik belvárosi kirakatában áll egy karácsonyfa, melyet mozgássérült gyerekek alkotásaiból építettek a Pető Intézetbe járó növendékek szülei és önkéntes segítők. Ez a kirakat idén szimbóluma lett annak az önzetlen összefogásnak, melynek célja, hogy a sérült gyerekeknek még boldogabb karácsonya legyen.

A Pető András Főiskola Gyakorló Általános Iskolájában sok évre visszanyúló hagyománya van annak, hogy András nap előtt egy héttel az intézmény két nagy aulájában összegyűlnek a gyerekek, mintegy 130 tanuló, hogy karácsonyi ajándéktárgyakat alkossanak. Idén ezekből az alkotásokból egy csodásan feldíszített karácsonyfa is készült, amit bárki megcsodálhat, ha Budapest belvárosában jár. Ők is szerepelnek ugyanis a Lipótváros Karácsonyi Kirakatversenyén.

A Lipótvárosi Önkormányzat felhívására figyeltünk fel, melynek keretében egy üres üzlethelység kirakatát feldíszítve versenyen vehetünk részt – kezdi Szabó Kata, akinek 8 éves, mozgássérült kisfia, Botond a Pető András Főiskola Gyakorló Általános Iskolájának tanulója. – Barátaink, akik többek között esküvőszervezéssel és bútorkészítéssel foglalkoznak a gyerekek rajzaiból és saját készítésű karácsonyi ajándéktárgyaiból egy valóban ízléses dekorációt hoztak létre idén. Ha megnyerjük az internetes szavazást, értékes díjakhoz juthatnak a gyerekek. – A kirakat élete nem volt viszontagságoktól mentes, de ez nem vette el a kedvét az önkénteseknek. – Eredetileg az Irányi utcában kaptunk helyet, de időközben oda új bérlő érkezett, ezért költöznünk kellett. Kicsit aggódtunk, hogy ezt megsínylik a gyerekek alkotásai, hogy kárba vész a munkájuk, amire annyira büszkék, de szerencsére megoldódott a helyzet, hála a támogatóknak is, akiknek köszönhetően a Piarista utca 4-ben újraszületett a Pető Intézet kirakata.

Önzetlen diákok és szülők segítik az alkotást

A gyerekek tudják, hogy az adományokból, melyeket munkájukért cserébe is kapnak, számos élményhez jutnak, különleges programokon vehetnek részt. – Hatalmas nagy műhelyek ezek, kivitelezésükhöz kevesek lennének, csak mi, pedagógusok – avat be Szalmásné Szekér Erika, konduktor, a kézműves műhely vezetője. – Évről évre több segítséget igyekszünk bevinni az alkotó munkába, így a szülők mellett a főiskolánk hallgatói, virágkötő hallgatók és érettségi előtt álló közösségi szolgálatot teljesítő diákok is részt vesznek a munkában. – Változó mértékben, de szinte minden gyerek igényel bizonyos fokú segítséget, akár irányításban, akár az aprólékos munka kivitelezésében. – A konduktorokkal úgy készítjük elő a tárgyakat, hogy a gyerekeknek lehetőségük legyen a képességeik szerint, önállóan elkészíteni azokat. A tárgyak kiválasztásánál az is fontos szempont, hogy újrahasznosított alapanyagokból is dolgozzunk, hiszen ökoiskolaként ezt a szemléletet is át szeretnénk adni a gyerekeknek. – Az

iskola recepcióján, kis kirakodó asztalon láthatók az ökodíszek: dugóhúzóból pici hóember készült, a papírcsillaghoz pedig régi telefonkönyvek lapjai szolgáltak alapanyagként. A saját kezűvel készített adventi tárgyakat a Magyar Tudományos Akadémiával közösen szervezett, hagyományos Pető-nap keretében, 2015. november 27-én helyezték ki először az érdeklődők számára. – Évek óta támogat minket nyersanyagokkal a Budapesti Corvinus Egyetem Kertészettudományi Karának Dísznövény tanszéke, a tanszék faiskolája, sőt az egyetem virágkötő hallgatókat is küld, és két éve egy hobbiáruházból is kapunk barkácseszközöket. Egyébként a szülők kezdeményezésére létrejött alapítványokon keresztül jutunk pénzhez, ha még valamire szükségünk van. Nagyon sok ember önzetlen közreműködése révén lesz ezeknek a gyerekeknek boldog karácsonya.

A szülői közösség rendkívül aktív, a támogatások jelentős része rajtuk keresztül érkezik az intézménybe. – A tizenegy éves, súlyosan epilepsziás kisfiam miatt egész nap itt vagyok az iskolában, igyekszem hát az időt hasznosan tölteni – mondja Baranyai Doris, a szülői közösség elnöke. – A szülőkkel azon vagyunk, hogy a rászorulók részére eljuttassuk az adományokat, listát is vezetünk, hogy kinek mire lenne szüksége. Járnak ide mélyszegénységben élő gyerekek is, akik ruhának, tartós élelmiszernek is nagyon örülnek, az pedig óriási boldogság számukra, ha karácsonykor még egy kis meglepetést is találnak a fa alatt.

A petősöknek ünnep az egész december

Néhány gyerek épp színházba indul, miközben beszélgetünk. – Szinte minden napra jut valamilyen program ilyenkor, év vége felé, és igyekszünk úgy szervezni, hogy minden gyerek részt vehessen valamiben. Ez különösen a bentlakásos gyerekeknek nagy élmény, hiszen ők alig mozdulnak ki az iskola falai közül. De itt helyben is vannak előadások. Tegnap például egy középiskolai színjátszó csoport és az Experidance társulat érkezett a gyerekekhez. – Ilyenkor a szülők vendéglátást is biztosítanak a fellépőknek és a gyerekeknek. A szülők és a konduktorok szervező munkájának köszönhetően pedig már több, budapesti szállodában is adománygyűjtő gömbök kihelyezésével segítik a Pető gyerekeit. Aki választ a kihelyezett alkotásokból, a gyűjtőbe dobhatja be az adományát, amit a szállodák karácsony után átadnak az intézménynek. Az intézet fő támogatója évek óta Mikulás-ünnepségén is vendégül lát petős gyerekeket. Ez óriási élmény a kicsiknek. De koncertjegy-felajánlások is érkeztek, például az Operába, Vastag Csaba és Havasi Balázs előadásaira. – Persze a programokra el is kell juttatni a gyerekeket, ez nagyon sokszor ütközik nehézségbe. – Hatalmas segítség lenne, ha lenne egy alacsony padlós buszunk, amellyel a gyerekek járóeszközeikkel is közlekedhetnének – teszi még hozzá Székér Erika.

Az adventi készülődés az elcsendesedés, a megélhető mély belső tartalmak és gondolatok ideje, így van ez a Pető András Főiskola Gyakorló Általános Iskolájában is. – Iskolánk gyermekei számára ez az időszak örömteli együttlétet, meghitt hangulatú eseményeket, boldog ráhangolódást jelent a közelgő ünnepekre – fogalmazta meg Sélley Péterné, a Pető András Főiskola Gyakorló Általános Iskolája és Kollégiumának igazgatója. Kiemelte az adventi műhelymunka és az ünnepi hangulat személyiségfejlesztő erejét. – A szülők és konduktorok partneri együttműködésének szép példája, amikor közös törekvéssel kívánnak melegséget, meghitt hangulatot varázsolni a gyermekek életébe. A belvárosban létrehozott karácsonyi kirakatunkra is büszkék vagyunk, a szülők ebben is újat és követésre méltó példát nyújtottak. A sok szép kezdeményezés az összetartozás élményének megélésén keresztül is hatalmas erőt és biztonságot nyújt valamennyiünk számára – tette hozzá az igazgatónő. A Pető András Főiskolán kicsiknek és nagyobbaknak december 5-én Családi Mikulás napot is

tartottak, hogy ezzel is felhívják a figyelmet az esélyteremtésre, és közösségi teret biztosítsanak az ép és sérült fejlődésmentű gyermekeket nevelő családok részére.

Egy életforma, amely közösséget kovácsol

A Pető-módszer életforma, folyamatos testi-lelki nevelés, az ünnepek közösségteremtő ereje pedig nagyban hozzájárul a pedagógiai munkánk sikeréhez – hangsúlyozza Makk Ádám, az Egységes Konduktív Pedagógiai Módszertani Intézet vezetője. – Éppen ezért nemcsak karácsonykor van ünnep, megünnepeljük a születés- és névnapokat is. Minden alkalmat meg kell ragadni ahhoz, hogy a gyerekek önbecsülését erősítsük, azon keresztül pedig az akaratukat, amely elengedhetetlen a fejlődésükhöz. De ez nemcsak a gyerekeknek, a konduktoroknak is fontos, akiken nagy a teher, egész nap helyt kell állniuk, embert próbáló helyzetekben is. Azért is nagy jelentőségű az aktív szülői közösség munkája, mert az ő kapcsolatrendszerükön keresztül nemcsak támogatókat hoznak, programokat szerveznek a gyerekeknek, de újra és újra fel tudjuk hívni a figyelmet az intézményben nevelkedő és nevelő emberek áldozatos tevékenységére, akiknek minden segítség jól jön.

A Karácsonyi Kirakatverseny facebookos szavazása december 10-én 10:00 óráig tart, addig lehet voksolni a Pető Intézet kirakatára a Kirakatverseny oldalán. Ha nyernek, értékes könyvcsomaggal gazdagodhatnak a gyerekek, sőt a szervezők meglepetés ajándékokkal is készülnek, arra az esetre, ha az alkotókedvű iskolások kapják a legtöbb szavazatot.

forrás: nlcafe.hu

Elismerés az akadálymentesítésért

Kerekesszéssel megközelíthető intézmények és buszok is vannak a városban, hangos térkép is segíti a turistákat – hazánkban Budapest után Kaposvár figyel legjobban a fogyatékkal élőkre az Európai Bizottság szerint. Az akadálymentes városnak járó különdíjat idén a somogyi megyeszékhely érdemelte ki, mert a turisztikai látványosságok 90 százaléka a vakok és gyengén látók, a kerekesszéssel közlekedők, valamint a siketek és nagyothallók számára is könnyen elérhetők. Az elismerés jobb megítélést jelent a városnak, mind a helyiek mind az ide látogató turisták részéről is.

Bodor Zoltán:

- Jó napot kívánok.

Zoltán könnyedén és egyedül, segítség nélkül jutott be a kaposvári Együd Árpád Kulturális Központba. A kerekesszékes férfi rendszeresen jár ide kikapcsolódni. Nemcsak a bejáratot közelíti meg könnyen, hanem a nagy tereknek köszönhetően a programokat is kényelmesen látogatja.

Bodor Zoltán:

- 16 éve vagyok kerekesszékes, hát azóta nagyon nagy változások történtek. 16 éve még nem tudtunk közlekedni sem a városban, se bevásárolni nem tudtunk, ügyet intézni ne tudtunk és semmilyen kulturális intézményt megközelíteni tulajdonképpen és hát azóta, évről-évre egyre jobb a helyzet.

Szinte mindegyik intézményt gond nélkül megközelíthetik már a fogyatékkal élők a megyeszékhelyen. Így a kulturális létesítmények mellett a hivatalok, a bevásárlóközpontok, az orvosi rendelők, a buszok is akadálymentesek. Nem csak a helyieknek jelent ez óriási segítséget, hanem a városba látogató turisták számára is előny, hogy itt ugyanúgy élhetik mindennapjaikat, mint egészséges társaik.

Mayerné Bocska Ágnes, vezető, Tourinform iroda:

- Minden intézményre jellemző most már, hogy a segítséggel élők elérhetik. Tehát, hogy ha egy zenei rendezvény van, vagy moziba el akarnak menni akkor a Szivárvány Kultúrpalota erre tökéletesen alkalmas, olyan felszerelése van, hogy mindenki el tudja érni. Aztán ott van az Agóra, ahol a kulturális rendezvényeink vannak szintén aztán nem is szokták gondolni a kaposváriak se, hogy a Virágfürdő és az uszoda teljes mértékig akadálymentes, tehát nagyon fontos ez a mi szempontunkból.

Nemcsak a kerekesszékesekre figyelnek ezekben az intézményekben, hanem a siketekre és a nagyothallókra is. A létesítményekben és a tereken elérhető speciális eszközök segítségével ők is teljes életet élhetnek. A vakok és gyengén látók kezükkel tapinthatják ki a szobrokat a városban, az utakat és járdákat is úgy alakították ki, hogy könnyen közlekedhessenek.

Mayerné Bocska Ágnes, vezető, Tourinform iroda:

- A bevásárlásukat segíti vagy a kórház vagy a posta, ami az eligazodáshoz vagy a városnak a megismeréséhez szükséges. A vasútállomás található rajta.

Ilyen térképet kapnak a vakok és gyengén látók, hogy könnyebben megtalálják, amit keresnek a városban. Van hangos térkép is, amivel szintén segítik a tájékozódást. Idén Kaposvár nyerte

el az Európai Bizottság akadálymentes városnak járó különdíját, éppen azért, mert kiemelt figyelmet fordítanak a fogyatékkal élő emberek helyzetére.

Borhi Zsombor, alpolgármester, Kaposvár:

- A városok közül egyedül Budapest tudta elnyerni ezt a címet. Nagyon fontos a város megítélése szempontjából is, hiszen az, hogy az ide érkező turisták és egyáltalán a Kaposváron élő, fogyatékkal élő emberek hogyan tudnak közlekedni, hogyan tudják élni a mindennapjaikat a városban az számunkra nagyon fontos.

A somogyi megyeszékhelyre látogató fogyatékkal élő turista minden eszközt megkap, amire szüksége lehet a városnézéshez és a boldoguláshoz, ezért is kapott elismerést a város.

forrás: somogytv.hu

A MEOSZ tagegyesületei és partnerei információi
--- EGYESÜLETI INFORMÁCIÓK ---

-HÍREK-

KÖZLEKEDÉS Érzékenyítő tréning a buszsofőröknek Zalaegerszeg

Zalaegerszeg (ag) – Ha valaki bizonytalanul lépked, hajlamosak vagyunk azt hinni, biztosan ivott, pedig lehet, hogy csak nagyon rosszul lát

– Lassan mozognak, sokszor néznek lefelé, többször megállnak, a fejüket le-föl, ide-oda forgatják. Próbálnak tájékozódni

– magyarázta Ballai Anna Mária, aki az Északnyugatmagyarországi Közlekedési Központ buszsofőrjeinek tartott a minap ismertető foglalkozást Zalaegerszegen. A Vakok és Gyengénlátók Csongrád Megyei Egyesületének elnöke Szegedről látogatott ide, hogy az országban második megyeként Zalában érzékenyítő előadásokat tartson a közlekedésben dolgozók számára.

– A fogyatékkal élők is a közösség részei, ám a szolgáltatások igénybevételéhez nekik segítségre van szükségük. Az első lépés ehhez, hogy miként lehet felismerni a látássérültet? A bevezetőben említett jellegzetességen túl egyszerűbb a helyzet, ha ott van vele a vakvezető kutya. Ezenkívül létezik a vakok számára megkülönböztető jelvény is, ami sárga körben három fekete pötty, majdnem mint a sugárzó anyag jelzése. Esetleg a kezükben ott a vékony, összecukható fehér bot, ez nem keverendő össze a seprű vagy felmosó rúdjalával – szőtt némi humort is a magyarázatba.

(Egyebek az 5. oldalon.)

forrás: Mozgássérültek Zala Megyei Egyesülete

-RENDEZVÉNYEK-

MEOSZ elnökségi ülés

•A Szövetség a 2015. évi 9. - soros - elnökségi ülését 2015. december 17-én (csütörtökön) 10.00 órai kezdettel, a MEOSZ Központ Rádai Sándor termében (1032. Budapest San Marco u. 76.) tartja.

[A meghívó itt letölthető!](#)

Megrendezés dátuma: 2015 december 17.

forrás: MEOSZ OKTATÁSI, TOVÁBBKÉPZŐ ÉS TÁVMUNKA INTÉZET

-MUNKAAJÁNLATOK-

Területi értékesítési menedzser (Budapest)

Jelige: "TERM"

Feladatok:

-A menedzserhez rendelt területen a hozzá tartozó ügyfelekhez kapcsolódó kapcsolattartási, üzleti és értékesítési tevékenység, ezen belül feladatai kiemelten

-Áram, gáz és energiamenedzsment termékekre vonatkozó kereskedelmi szerződések megkötése, felelősségvállalás a szerződések kapcsán befolyt árbevételért, realizált árrésért és az ügyfelekhez rendelhető költségek alakulásáért

-Meglévő ügyfélkör alaposabb megismerése, új ügyfelek felkutatása megszerzése

-Ügyfélmegkeresések (beleértve az ügyfélpanaszokat) fogadása, megoldásának koordinálása és az ügyfelek folyamatos tájékoztatása a megkeresés állapotáról az ügyfél elégedettség érdekében

-Hátralékkezelés és behajtás a hozzá rendelt ügyfeleknél

-Értékesítési akciók végrehajtásaKözreműködés a hozzá tartozó ügyfélkör tekintetében a stratégiai és az operatív célok elérésében

- Hatékony együttműködés a Vezető Ügyfél Menedzserrel, a Területi Értékesítés Támogató TR kollégával, a szervezet többi Területi értékesítési menedzserével valamint más szakterületek kollégáival, vezetőivel
- Adatszolgáltatás a középtávú tervezéshez, kereskedelmi és marketing akciókhoz, ajánlatok készítéséhez
- Közreműködés a belső nyilvántartási, jelentési rendszerek határidőre történő elkészítésében, frissítésében
- Felelős a munkája során érintett szerződések, jogi szabályozások és belső szabályzatok betartásáért különös tekintettel az üzleti információk, adatok védelmére vonatkozóan

Elvárások:

- Felsőfokú végzettség (műszaki és/vagy gazdasági)
- Legalább 3 éves értékesítési területen szerzett tapasztalat, előny gyakorlat energia/ energiamenedzsment/prémium műszaki termékek értékesítésében
- „B” kategóriás gépjármű vezetői engedély
- Magabiztos felhasználói szintű Microsoft Office és egyéb digitális/online eszközhasználat
- Önjáró, proaktív és üzleti szemléletű munkavégzés, siker- és ügyfélorientált hozzáállás és problémamegoldás
- Jó kommunikációs készség, rugalmasság
- Magas szintű elhivatottság, lojalitás, pozitív gondolkodásmód

Jelentkezni a MEOSZ Álláskulcs Munkaerőpiaci Szolgáltató Irodájánál lehet "TERM" jeligével. Jelentkezését az allas@meosz.hu e-mail címre küldje. (Jelentkezésének továbbküldési feltétele díjtalan együttműködési megállapodásunk aláírása, melyet jelentkezése esetén e-mailen küldünk meg címére.)

Ha még nem regisztrált álláskeresőnk itt regisztrálhat. Csak regisztrált álláskeresőink jelentkezését tudjuk továbbítani!

Jelentkezési határidő: 2016 január 7.

forrás: MEOSZ OKTATÁSI, TOVÁBBKÉPZŐ ÉS TÁVMUNKA INTÉZET

